

Помня азъ една кжщурка —
гнѣздо всрѣдъ полето;
сякашъ съ майчина усмивка
трепка тамъ небето.

Помня двора ѝ накиченъ
съ кичести чимшири,
сгушено всрѣдъ тѣхъ щурчето
день и нощъ си свири.

Вадичката бързоструйна
сладко му приглася,
надалеко по нивята
пѣснитѣ разнася.

Съ колко спомени и радостъ,
съ колко нѣжностъ ме обгрѣща
тая стрѣха всрѣдъ полето,
тая моя родна кжща!

Калина Малина

